

24 Μαρτίου 2012

Λόγος Αγίου Μαξίμου του Γραικού κατά των βλασφημούντων την Παναγία Θεοτόκο

Ορθοδοξία / Θεοτόκος

Όλη η θεόπνευστη Γραφή διδάσκει και διατάσσει να προσκυνούμε και να απονέμουμε κάθε τιμή όχι μόνο στην πάναγνη εικόνα του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού και της Παναγίας Θεοτόκου και των άλλων εναρέτων και θεαρέστων ανδρών Του, αλλά και σε όλα τα άλλα που ως προσφορές αφιερώθηκαν στον Σωτήρα Χριστό, όπως τα λειτουργικά εκκλησιαστικά σκεύη η τα διάφορα αντικείμενα για την διακόσμηση και την ευπρέπεια της πάναγνης εικόνας Του η της αγίας Τραπέζης. Όλα αυτά πρέπει να τα τιμούμε και να τα προσκυνούμε ως πράγματα που μετέχουν ήδη της αγιοσύνης Του. Τούτο φαίνεται από το γεγονός ότι ο ίδιος ο Σωτήρ μίλησε επιτιμητικά στους Φαρισαίους και είπε: «Ουαί υμίν, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· ος αν ομόση εν τώ ναώ, ουδέν εστιν, ος δ' αν ομόση εν τώ χρυσώ του ναού, οφείλει. Μωροί και τυφλοί! Τις γάρ μείζων εστίν ο χρυσός η ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; Και ος αν ομόση εν τώ θυσιαστηρίω, ουδέν εστιν, ος δ' αν ομόση εν τώ δώρω τώ επάνω αυτού, οφείλει. Μωροί και τυφλοί! Τί γάρ μείζον, το δώρον η το θυσιαστήριον το αγιάζον το δώρον;»^[1]. Πράγματι είναι θαυμαστό ότι τα αντικείμενα, που αφιερώθηκαν στον Θεό με καλή πρόθεση και κατά τους κανόνες του εκκλησιαστικού τυπικού, μετέχουν αγιοσύνης, αφού ακόμη και τα χάλκινα πυρεία των διακοσίων πενήντα ανδρών, που επαναστάτησαν εναντίον του προφήτη Μωυσή και του ιερέα Ααρών με επί κεφαλής τον Κορέ, τον Δαθάν και τον Αβειρών, από τους οποίους άλλους κατάπιε ζωντανούς η γή μαζί με τις οικίες και όλες τις περιουσίες τους και τους άλλους κατέκαυσε το θεόσταλτο πύρ και τα οποία έφεραν εναντίον του θελήματος του Θεού, ο Θεός διέταξε στον Μωυσή και τον ιερέα Ελεάζαρ να τα πάρουν και να κάμουν από αυτά «λεπίδας ελατάς, περίθεμα τώ θυσιαστηρίω, ότι προσηνέχθησαν έναντι Κυρίου»^[2]. Όλα αυτά δείχνουν σαφώς και αναντίρητα ότι κάθε αισθητό αντικείμενο, που ως εργαλείο της θείας λειτουργίας αφιερώθηκε στον Θεό, μετέχει της αγιοσύνης και αποτελεί αντικείμενο προσκύνησης.

Αν όμως είναι έτσι, τότε πώς τολμούν ορισμένοι ευρισκόμενοι μακράν της σωφροσύνης να απορρίπτουν το ανυπέβλητο ύψος της αγιοσύνης και της δόξας της Παναγίας και αιμακαρίστου Θεομήτορος, της υψηλοτέρας των ουρανών και πασών των νοερών ουράνιων δυνάμεων, και να ισχυρίζονται ότι αυτή ήταν ένδοξη και αγία μόνο κατά την διάρκεια της κυήσεως του Εμμανουήλ στην παναγία κοιλία Της, ενώ όταν Τον γέννησε και τον θήλαζε έπαψε ολότελα να διαφέρει από τις υπόλοιπες γυναίκες; Ω, τι θεομάχος σκέψη και λόγος! Ω, τι ακραία αμάθεια και άγνοια των θεοπνεύστων γραφών! Πώς και δεν κατάλαβαν, οι άσωτοι, τι είπε για αυτήν ο προπάτωρ της στον προελθόντα από αυτή σαρκωθέντα Θεό-Λόγο;

«Παρέστη η βασίλισσα εκ δεξιών σου εν ιματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη πεποικιλμένη»[\[3\]](#). Ποιά είναι αυτή «η βασίλισσα εκ δεξιών σου εν ιματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη πεποικιλμένη», ανόητοι και αναίσθητοι στην καρδιά; Και εκ δεξιῶν Τίνος παρέστη αυτή; Μήπως δεν γνωρίζετε την υψηλή θέση του Μονογενοῦς, για τον οποίο ο γεννήτωρ Πατήρ Του εἶπε: «Εἶπεν ο Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου εκ δεξιῶν μου... εκ γαστροῦ προ εωσφόρου εξεγέννησά σε», καθώς και, «ο θρόνος αὐτοῦ ως ο ἥλιος εναντίον μου και ως η σελήνη κατηρτισμένη εις τον αἰῶνα»[\[4\]](#). Εκεί στέκεται ἐπίσης και η Βασίλισσα και Παντάνασσα εκ δεξιῶν του Παντοκράτορος Υἱοῦ και δημιουργοῦ της ικετεύοντας Αὐτόν για την σωτηρία ὅλων, ὅσοι προσεύχονται με πίστη και στερεά πεποίθηση και ζητοῦν ἀπὸ αὐτὴν την βοήθεια και την σωτηρία ἀπὸ τις δυστυχίες που τους ἔχουν κυριεύσει. Ακούστε ὁμως, κωφοί, τι λέγει σε αὐτὴν ο προπάτωρ Της: «Ακουσον, θύγατερ, και ιδέ και κλίνον το οὖς σου και επιλάθου του λαοῦ σου και του οἴκου του πατρός σου, ὅτι επεθύμησεν ο βασιλεύς του κάλλους σου»[\[5\]](#), δηλαδή της ἀσύγκριτης αγνότητας και της σωφροσύνης και της πανάγνου παρθενίας Της. «Ὅτι αὐτός εστιν ο κύριός σου», επειδὴ δηλαδή Αὐτός, ο Δημιουργός και Θεός Της, ευδόκησε να γίνει και Υἱός Της. Γι' αὐτό «και προσκυνήσουσιν αὐτῷ» ως Θεό και Υἱό Σου, «θυγατέρες Τύρου», δηλαδή οι λαοί που ἦσαν προηγουμένως ειδωλολάτρες, διότι ἔτσι ακριβῶς ἦταν η πόλη Τύρος, που ὕστερα διὰ της πίστεως στον Χριστό και του θείου λουτροῦ της παλιγγενεσίας ἐγίνε θυγατέρα του Θεοῦ, και «εν δώροις, το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν»[\[6\]](#), την Παναγία Μητέρα του Θεοῦ τους. Ἐπίσης και «το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλούσιοι του λαοῦ» με δέος και αγάπη γονατίζοντας ἐνώπιον της πάναγνης και αξιολάτρευτης εικόνας Σου, ὅπως ακριβῶς τελοῦν εμπράκτως ἕως σήμερα ὄχι μόνο οι ορθόδοξοι, ἀλλὰ και ὅλοι γενικῶς οι κακόβουλοι αιρετικοί Λατίνοι και Ἀρμένιοι, αρχίζοντας ἤδη ἀπὸ τους χρόνους των αποστόλων, ὅταν ο ευαγγελιστής Λουκάς ζωγράφησε την τιμία εικόνα Της και την ἔφερε σε αὐτὴν, ὅταν ἦταν ἀκόμη εν ζωῇ. Ευχαριστημένη ἀπὸ το γεγονός ἐκείνη εἶπε: «Ἡ χάρις που ὑπάρχει μέσα Μου να βρίσκεται σε αὐτὴν την εικόνα».

Ἀς ακούσουμε ὁμως παρακάτω την ἴδια προφητεία, πόσο υπέροχη και ἀληθινὴ εἶναι! «Πάσα η δόξα αὐτῆς θυγατροῦ βασιλέως ἔσωθεν εν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη»[\[7\]](#). Ὡς αὐτὴν «δόξα αὐτῆς θυγατροῦ βασιλέως» τι ἄλλο πρέπει να ἐννοοῦμε ἐκτός ἀπὸ την ἀσύγκριτη αγνότητα αὐτῆς και την ἰσαγγελικὴν παρθενία Της; Ἐνῶ «κροσσωτοῖς χρυσοῖς», ονομάζονται οι θείες ἀρετές που ανταποκρίνονται στην αγνότητα και ἀντιστοιχοῦν στην ταπεινοφροσύνη, την πραότητα, την ησυχία, το ἀγνό και εἰλικρινές ἦθος, την καλοπροαίρετη βούληση, την φιλανθρωπία και τις ἄλλες παρόμοιες ἀρετές, που κοσμοῦν τον κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεοῦ ἄνθρωπο. Ὅλες αὐτές οι ἀρετές κοσμοῦν αὐτὴν την ἀξιέπαινη θυγατέρα του Βασιλέως των Ουρανῶν, χάρις στις οποίες αὐτὴν υπερέχει ὅλων των θυγατέρων των Ἱεροσολύμων, ακριβῶς ὅπως ο πάνσοφος Σολομώντας εἶχε πεί σαφῶς γι' αὐτὴν: «Πολλάι θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλάι ἐποίησαν δυνατά, σύ δε υπέρκεισαι και υπερήρας πάσας. Ψευδεῖς

αρέσκεια και μάταιον κάλλος γυναικός· γυνή γάρ συνετή ευλογείται, φόβον δε Κυρίου αυτή αινείτω»[\[8\]](#). Σε ποιάν άλλη αρμόζουν περισσότερο αυτοί οι θαυμάσιοι έπαινοι του Σολομώντα παρά στην μία και μόνη Παναγία και αειπάρθενο Θεομήτορα; Μολονότι και πριν από αυτήν οι άλλες θυγατέρες των ανθρώπων απέκτησαν πλούτο και δημιούργησαν δύναμη, δηλαδή την αρετή και άλλα αξιοθαύμαστα προτερήματα, όπως η Σάρρα, η Ρεβέκκα, η Λεία, η Ραχήλ, η Μαριάμ, η Εσθήρ, η Ιουδίθ, η προφήτιδα Άννα, η Σουσάννα, η Ιαήλ, καμία από αυτές δεν μπορεί να συγκριθεί με την Παναγία Αειπάρθενο, την Μητέρα του Εμμανουήλ. Σε εκείνες υπήρχε η ψευδής κολακεία, δηλαδή διάφορα εξωτερικά στολίσματα του σώματος με άμφια, εσθήτες και ενδυμασίες, καθώς και επαλείψεις με αρώματα και παρόμοια που επινόησαν οι έγγαμες γυναίκες, για να ευχαριστούν τους άνδρες τους, τα οποία ο πάνσοφος τα αποκάλυψε «μάταιον κάλλος». Για την Παναγία Θεοτόκο όμως τίποτα από αυτά δεν επινοήθηκε ποτέ, αλλά όλη η δόξα του κάλλους της ήταν εσωτερική, δηλαδή φυσική, και είναι κοσμημένη με όσιες και ευπρεπείς αρετές. Με αυτήν την τόσο μεγάλη δόξα είναι κοσμημένη η Βασίλισσα των πάντων στις θεόπνευστες Γραφές.

Ας αισχύνονται λοιπόν όσοι ανόητοι εκστομίζουν βλασφημίες εναντίον Της και τολμούν να μειώνουν το ασύγκριτο ύψος του θεοπρεπούς μεγαλείου Της. Μαζί με αυτούς ο εικονομάχος Κοπρώνυμος[\[9\]](#), που την παρομοιάζει με ασκό, ο οποίος, όπως λέγει έχει μεγάλη αξία, όσο είναι γεμάτος χρυσό, αλλά όταν τον αδειάσουν από τον χρυσό, δεν έχει καμία αξία η έχει ελάχιστη. Το ίδιο συνέβη, λένε οι θεομάχοι, με την Παναγία Θεοτόκο: Όσο έφερε μέσα στην κοιλία Της τον θείο και προσκυνητό Εμμανουήλ, ήταν αγία και ένδοξη και είχε μεγάλη αξία, μετά την γέννησή Του όμως στερήθηκε όλης αυτής της αξίας και έγινε, λένε, όπως όλες οι άλλες γυναίκες. Ω, τι μεγάλη ανοησία και αντίθετος κακολογία όσων τολμούν να το λένε αυτό! Πώς δεν κατάλαβαν, οι ανόητοι, το λεχθέν: «Εγώ είπα Θεοί εστε και υιοί υψίστου πάντες»[\[10\]](#). Και πάλι: «Άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιός ειμι»[\[11\]](#). Και πάλι: «Ο Θεός έστη εν συναγωγή θεών, εν μέσω δε θεούς διακρίνει»[\[12\]](#). Αν ο ίδιος ο Ύψιστος αποκαλεί θεούς και υιούς του Υψίστου τους απλούς ανθρώπους που προσπαθούν να τον ευαρεστούν με κάθε αρετή και ενάρτετες πράξεις και τους προστάζει να τηρούν τα άγια και να προσπαθούν να Του μοιάσουν με αγιότητα και αγνότητα εν τώ βίω, τότε πώς μπορούσε να στερηθεί της ανυπέβλητης δόξας και του μεγαλείου και της θείας αγιοσύνης αυτή που υπερέχει όλων των επουρανίων δυνάμεων; Αυτή που είναι ασυγκρίτως τιμιότερα και ενδοξότερα, την οποία αγίασε το Άγιο Πνεύμα, όταν την σκέπασε ολόκληρη με την θεία χάρη κατά τον Ευαγγελισμό, όταν εμφανίσθηκε σε αυτήν ο θείος Γαβριήλ; Αλλά και πριν από αυτόν ο άγιος προπάτωρ της είχε πεί: «Ηγίασεν το σκήνωμα αυτού ο ύψιστος. Ο Θεός εν μέσω αυτής, ου σαλευθήσεται»[\[13\]](#). Ακούστε, κωφοί, καταλάβετε, ανόητοι, και αφανισθείτε: «ο Θεός εν μέσω αυτής», δηλαδή ο φερόμενος στην κοιλία της ως βρέφος, «ου σαλευθήσεται». Δηλαδή δεν θα στερηθεί της δόξας και της ανυπέβλητης αγιοσύνης που της χάρισε ο

προσκυνητός θείος Παράκλητος με την επισκίασή Του και την εννεάμηνη παραμονή του Θεού-Λόγου μέσα Της.

Πείτε μου, ανόητοι, ποιά επίγεια βασίλισσα, αφού γέννησε στον άνδρα της γιούς και θυγατέρες, παύει να είναι και να αποκαλείται βασίλισσα και να έχει την εξουσία στο βασίλειο του συζύγου της; Μία τέτοια βασίλισσα όχι μόνο όσο ζεί ο άνδρας της αναγνωρίζεται και αποκαλείται βασίλισσα, αλλά και μετά την τελευτή του συζύγου της παραμένει για όλους τους υπηκόους της ένδοξη βασίλισσα που προκαλεί δέος. Όλη η σύγκλητος εξακολουθεί να την τιμά, να την προστατεύει και να την αγαπά, και όταν πεθάνει, είτε πριν από τον άνδρα της είτε ακόμη και μετά από αυτόν, την κηδεύουν με τιμές βασιλικές και μετά την τελευτή της όλοι την αποκαλούν βασίλισσα και δεν της στερούν αυτόν τον τίτλο. Αν όμως αυτό το καλό και δίκαιο έθιμο τηρείται για τους ολιγόχρονους και φθαρτούς βασιλείς, πώς τότε εσείς, θεομάχοι, θεωρείτε αυτήν ως μια απλή γυναίκα που δεν έχει καμία δόξα, τιμή και δύναμη; Αυτήν που είναι εκλεγμένη από τον Θεό ανάμεσα σε όλα τα γένη και προορίζεται για τιμιοτάτη οικία του Βασιλέως των πάντων Χριστού του Θεού; Αυτήν που παρέμεινε παρθένος έπειτα από τον τοκετό και ζεί ακόμα και μετά τον θάνατό της; Ακόμα και αν τα αναρίθμητα και ένδοξα θαύματα που έκανε σε ολόκληρη την οικουμένη δεν σας έπεισαν, ώστε να της αποδώσετε κάθε δόξα, τότε η θαυμαστή σύναξη όλων των αποστόλων από κάθε άκρη της γής έως τους ουραμούς για την ένδοξη ταφή της, ας πείσει την ανόητη σκέψη σας ότι, όπως και όταν συνέλαβε και έφερε στην κοιλιά της τον Εμμανουήλ, έτσι και μετά την γέννησή Του, αλλά και μετά την ιερή κοίμησή της, αυτή ήταν, είναι και πάντα θα παραμένει ένδοξη. Ο,τι και αν ζητήσει από τον Υιό και τον Δημιουργό Της, είναι ικανή να το πραγματοποιήσει σε όσους την καλούν για βοήθεια, με πίστη και στερεά ελπίδα.

Μήπως δεν ακούσατε, αναίσθητοι, το ιερό άσμα που λέγει ότι έφριξαν οι αγγελικές δυνάμεις βλέποντας τον Κύριό τους να κρατάει την ψυχή της γυναικός και να καλεί την μητέρα Του: Πάναγνη, δοξασμένη να είσαι μαζί με τον Υιό και Θεό Σου! [\[14\]](#) Αφού λοιπόν ο ίδιος ο Μονογενής Υιός της, ο Ιησούς Χριστός, έλαβε στα χέρια Του την πάμφωτη και πάναγνη ψυχή Της και Την κάλεσε λέγοντας, «έλα, τιμία μητέρα Μου, να χαρείς την ίση με την δική Μου θεία δόξα, την μεγαλοπρέπεια και το μεγαλείο», καταλάβετε τότε πόσο μεγάλη είναι η δόξα της στους ουραμούς και όλη η άλλη θεία μεγαλοπρέπειά της και πάψτε επιτέλους να εκστομίζετε εναντίον της βλασφημίες, όπως ο ασεβής εικονομάχος Κοπρώνυμος, ο οποίος άρχισε αυτόν τον σατανικό πειρασμό εναντίον της Θεομήτορος. Πάψτε, σας παρακαλώ, πάψτε, αν θέλετε να σωθείτε από τα φοβερά βασανιστήρια που περιμένουν τον Κοπρώνυμο και τους βλασφήμους υβριστές της Παναγίας Θεοτόκου.

Η δόξα και η μεγαλοπρέπεια της Θεοτόκου καθώς και όλα όσα αφορούν αυτήν αποτελούν θείο και άρρητο μυστήριο, το οποίο με διάφορες μορφές προαναγγέλθηκε μυστικά από τους θεοφόρους Προφήτες.

Πρώτος, ο πατριάρχης Ιακώβ προτύπωσε αυτήν ως κλίμακα, όταν την είδε σε όνειρο κατά αυτόν τον τρόπο να αρχίζει από την γή και η κορυφή της να φθάνει στον ουρανό. Εκεί αντίκρουσε τον Κύριο και τους αγγέλους του Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν. Τί άλλο φανέρωσε μυστικά ο Κύριος με αυτό το όραμα, αν όχι την Θεοτόκο, διά της οποίας ευδόκησε ο φιλόανθρωπος Κύριος να κατεβεί από τα ύψη της θείας δόξας Του στην αδύναμη και ταπεινή φύση του ανθρώπου και να ενδυθεί την μορφή του δούλου, ώστε να ενδύσει πάλι αυτόν με την αρχική απολεσθείσα ενδυμασία της αφθαρσίας; Μάλιστα τα σκαλοπάτια της κλίμακας είναι οι μυστικές θεοφάνειες που συνέβησαν κατά διαφόρους χρόνους στους αγίους προφήτες και αποκάλυψαν βαθμιαίως το άρρητο όραμα της ενσαρκώσεώς Του, που ήταν προορισμένο να συντελεσθεί κατά τους έσχατους καιρούς. Οι άγγελοι δε φανερώνουν με την ανάβασή τους το μεγαλείο της θεότητας, ενώ με την κατάβασή τους την ταπεινότητα της ανθρωπότητας, την οποία ο Θεός-Λόγος συγκατατέθηκε να δεχθεί.

Δεύτερος, ο προφήτης του Θεού Μωυσής διδάχθηκε το περί αυτής μυστήριο, όταν είδε την φλεγόμενη και μή καιομένη βάτο. Η βάτος αντιπροσωπεύει την αδυναμία της ανθρωπίνης φύσεως, επειδή το ίδιο το φυτό, ο θάμνος, είναι αδύναμος, εύθραυστος και γεμάτος παρακλάδια, όπως η ποικιλομορφία των αμαρτιών μας, ενώ η φωτιά που έφλεγε την βάτο αλλά δεν την έκαιγε, εκπροσωπεί την θεότητα του Μονογενούς Υιού του Υψίστου· καθώς «και γάρ ο Θεός ημών πύρ καταναλίσκον» τις αμαρτίες μας, όπως λέγει ο θείος απόστολος[15]. Αυτό το όραμα προανήγγειλε την τέλεια ένωση του Μονογενούς με την ανθρωπότητα, την οποία έλαβε διά της Παναγίας Θεομήτορος, όταν εγκαταστάθηκε μέσα της δίχως να την κάψει, διατηρώντας την άφθαρτη. Επίσης και ο Δανιήλ, που έλαβε χάρη από τον Θεό να μιλά περί των μυστηρίων, μας δίδαξε περιγράφοντας αυτήν ως όρος, από το οποίο αχειροποιήτα αποκόπηκε ένας λίθος και κατεπλάκωσε την πολυσύνθετη εικόνα που ονειρεύτηκε ο βασιλέας Ναβουχοδονόσορ[16]. Περί αυτού του μυστηρίου και αυτού του όρους ο προπάτωρ της είπε: «Όρος του Θεού όρος πίων, όρος τετυρωμένον, όρος πίων»[17]. «Όρος πίων», δηλαδή μεστωμένο και εμπλουτισμένο με πνευματικά χαρίσματα, που όμοιό του ωραίο και αρεστό δεν υπάρχει, ώστε να κατοικήσει εκεί ο Υιός του Υψίστου. Αυτό δηλώνει ο θείος προφήτης, όταν λέγει: «Ίνα τι υπολαμβάνετε», άνθρωποι, άλλα «όρη τετυρωμένα» ; Δεν υπάρχει, λέγει, άλλο βουνό εκτός από αυτό το θείο βουνό, δηλαδή την πάναγνη νεαρά παρθένο. Γι' αυτό και προσθέτει: «Το όρος, ο ευδόκησεν ο Θεός κατοικείν εν αυτώ; Και γάρ ο Κύριος κατασκηνώσει εις τέλος»[18].

Αισχυνθείτε λοιπόν μαζί με τον αισχρό Κοπρώνυμο για την πίστη σας, επειδή ισχυρίζεσθε ότι αυτή στερήθηκε της αιειάρθειας δόξας και τιμής, όταν γέννησε τον προσκυνητό Εμμανουήλ. Καθώς «ο Θεός κατοικεί... εις τέλος», δηλαδή αυτή θα μείνει αχώριστη από την δόξα του μονογενούς Υιού της ως το τέλος. Ένας άλλος μυστικός κήρυκας την αποκαλεί ράβδο, «εκ της ρίζης Ιεσσαί, και άνθος εκ της ρίζης αναβήσεται»[19], και η προφητεία συνεχίζει, αλλά εγώ θα σταματήσω εδώ, για να μην καταστώ βαρετός.

Για ποιόν λόγο όμως ο προφήτης αποκάλεσε την Αειάρθενο ράβδο; Επειδή ο σαρκωθείς Θεός, που γεννήθηκε από αυτήν, συνέτριψε όλες τις κεφαλές των φαρμακερών όφρων, τις διάφορες δηλαδή δαιμονικές πλάνες σε όλη την οικουμένη, διά των οποίων αυτοί οι ασεβείς υποδούλωναν και απομάκρυναν από τον Θεό το άσωτο γένος των ανθρώπων. Για τον λόγο αυτόν και ο γεννηθείς ασπόρως από αυτήν ονομάζεται άνθος, εξαιτίας της αγνότητας και της ευωδίας του Θεού-Λόγου. Αφού με τον ερχομό Του άνθισε η συγκροτηθείσα από τους εθνικούς εκκλησία, η ονομαζόμενη αλληγορικά έρημος, η οποία ήταν προηγουμένως ασθενής, εξαιτίας της αγνοίας του Θεού και κατακλυσμένη από την κάθε ασέβεια, όπως λέγει σαφώς ο ειρμός του τρίτου ψαλμού που ψάλλεται ως εξής: «Εξήνθησεν η έρημος, ωσει κρίνον Κύριε, η των εθνών στείρεύουσα, Εκκλησία τη παρουσία σου, εν η εστερεύθη η καρδιά μου». Γιατί όμως δεν λέγει

ότι η έρημος άνθισε, σαν το ρόδο, αλλά σαν το κρίνο; Αφού και το ρόδο είναι πολύ ευωδιαστό και ωραίο στην όψη. Γιατί το κρίνο, εκτός από την πολύ ευχάριστη ευωδία του, έχει τρία φύλλα που συμβολίζουν τις τρεις υποστάσεις της αγίας Τριάδος, εν ονόματι των οποίων τελείται το θείο λουτρό της αιωνίας υπάρξεως -εννοώ το σωτήριο βάπτισμα- στο οποίο και διά του οποίου η πρώτη έρημος, δηλαδή η αποτελουμένη από εθνικούς λαούς εκκλησία, εξαγνίσθηκε και άνθισε. Ανανεώθηκε σαν το άνθος δηλαδή που ονομάζεται κρίνο. Μολονότι δε το ρόδο ευωδιάζει και έχει όμορφη εμφάνιση, δεν αποτελεί σύμβολο της αγίας Τριάδος, διότι έχει πολλά φύλλα και φυτρώνει πάνω σε αγκαθωτό φυτό και ως εκ τούτου δεν αρμόζει να δηλώνει το μυστήριό της αγίας Τριάδας. Εξάλλου το αγκάθι στην αγία Γραφή μνημονεύεται ως σημάδι της αμαρτίας, όπως παραδείγματος χάριν: «Εστράφην εις ταλαιπωρίαν εν τώ εμπαγήναι άκανθαν»[\[20\]](#), δηλαδή αφού αμάρτησα, δεν αγνόησα την αμαρτία μου, δεν πέρασα αδιάφορος δίπλα της, αλλά οπλίσθηκα αμέσως εναντίον της με νηστεία, προσευχή, δάκρυα, αναστεναγμούς, αγρυπνίες και συχνές μετάνοιες, ταλαιπωρώντας τον εαυτό μου και βασανίζοντας την σάρκα μου.

Γι' αυτό και συμβουλεύω εσάς, αδελφοί μου, στους οποίους εισχώρησε το τρομερό αγκάθι της βλασφημίας του αισχρού Κοπρώνυμου, να φροντίσετε να απομακρυνθείτε από αυτό και να εκβάλετε από την σκέψη σας αυτήν την βλασφημία ως εφεύρημα του εικονομάχου και σκληροτάτου διώκτη των ορθοδόξων και ως φαντασία των Ιουδαίων και πιο ορθώς του σατανά, επειδή αυτός ο θεομάχος δεν παύει ποτέ να σπείρει τα ζιζάνια της κακίας του ανάμεσα στην καλή σπορά, στο χωράφι του ουρανού Γεωργού, και επιδιώκει, ο ασεβής, να εκτρέψει πάλι τον άνθρωπο από την ορθόδοξη πίστη στην αγία και προσκυνητή Τριάδα. Αφού γνωρίσατε την μεγάλη κακία και την ασυγκράτητη εναντίον σας manía του, απομακρυνθείτε από αυτή την ασέβεια εναντίον της Παναγίας Θεοτόκου και από την φοβερή εναντίον της βλασφημία, ώστε και αυτή να σας πλησιάσει και να σας τηρήσει αβλαβείς από κάθε δόλο του πονηρού και να σας αξιώσει να σταθείτε εκ δεξιών του μονογενούς Υιού Της, στον Οποίον αρμόζει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση εις τον αιώνα των αιώνων. Αμήν.

[\[1\]](#) ????. 23,16-19.

[\[2\]](#) ????. 17,3.

[\[3\]](#) ????. 44,10.

[4] ????. 109, 1.3;88,37-38.

[5] ????. 44,11-12.

[6] ????. 44,13.

[7] ????. 44,14.

[8] ??????. 31,29-30.

[9] ??????????? ? ? ?????????? [718-775] ??????????? ???? ?????????, ??? ???? ??????? ?????? ????????. ?????? ??????????? ?????????????? ??? ??????? ??????? ???? ?????????????.

[10] ????. 81,6.

[11] ?? ????. 1,16.

[12] ????. 81,1.

[13] ????. 45,5-6.

[14] «????????? ??????? ? ? ?????????...?? ??????????????» ?????? ??? ?.????????????? ??? ?????????????????????.

[15] ????. 12,29.

[16] ????. 2,34.

[17] ????. 67,16.

[18] ????. 67,17.

[19] ???. 11,1.

[\[20\]](#) ????. 31,4.

<http://bit.ly/1aNu5Z9>